

τη αντίδρασις παρ' ἡμῖν, ὥστε καὶ οἱ ἐνταῦθα ἀναγιγνώσκοντες κατὰ πρῶτον τῶρα διανοοῦνται περὶ τοῦ πράγματος. οὐδὲ ἤκουσά ποτε περὶ τούτου, οὐδὲ λόγος ἐγένετο παρ' Ἑλλήσιν καὶ ἀγνοοῦσιν ὅπως τι πρᾶγμα εἶναι τοῦτο ἀντίδρασις πολιτείας καὶ ἐκκλησίας καὶ ἐκτόπισις τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τῶν τῆς πολιτείας. Ἀπειμακρύνθη ἡ ἡμετέρα ἐκκλησία ἀπὸ τῶν τῆς πολιτείας ὅχι μόνον αὐθορμητῶς, ἀλλ' οὕτως εἰπεῖν αὐτοφυῶς. Οὐδὲ κ' ἀνδιανοήθη, οὐδὲ ἐσκέφθη ἂν ἔπρεπε, καὶ ἐτύμπερε νὰ ἀπομακρυνθῆ τῆς πολιτείας. ἀλλ' ἠσθάνθη ἑαυτὴν ἐν τόπῳ ἀτόπῳ καὶ ἀπειμακρύνθη. « Ἡ ἐμὴ βασιλεία οὐκ ἔστι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου », τὸν λόγον τοῦ Σωτῆρος, εἶχεν ἐνεστερισμένον ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, καὶ κατέστησε πρᾶγμα τὸν λόγον. Καὶ ἡ πολιτεία δὲ καὶ τὸ ἔθνος τοιαύτην ἀντίληψιν καὶ συνήθειαν εἶχον τῆς ἐκκλησίας αὐτῶν, ὥστε αὐτὸ τὸ ἔθνος καὶ αὐτὴ ἡ πολιτεία οἱ παραχωρήσαντες αὐθορμητῶς τὰ προεδρεῖα τῆς ἐκκλησίας, αὐτοὶ οὐδὲ ἐξεπλάγησαν ἐπὶ τῇ αὐθορμητῶ ἀπομακρύνσει τῆς ἐκκλησίας ἀλλ' ἀντελήφθησαν τὸ πρᾶγμα ὡς γενόμενον κατὰ φύσιν.

Καὶ οὕτω ἕκτοτε ἡ ἐκκλησία ἠφάνισεν αὐτὴ ἑαυτὴν ὀλοτελῶς ἀπὸ τῆς πολιτείας, ὅχι μόνον ἀπὸ πάσης ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς βουλευτικής. Καὶ τοῦτο ἐγένετο κατὰ τινα οὕτως εἰπεῖν φυσικὸν νόμον ὥστε ὅχι μόνον δὲν ἐξέπληξε τοὺς Ἑλληνας, ὅχι μόνον δὲν ἐκίνησε τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸν θαυμασμόν αὐτῶν. ἀλλ' οὐδ' αὐτὴν τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἀντίληψιν, ὅπως δὲν κινεῖ τὴν προσοχὴν ὁ φυσικὸς νόμος τῆς μεταβάσεως ἀπὸ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν ἡμέραν. Καὶ οὕτω κεκτῆμεθα καὶ ἀπολαμβάνομεν οἱ Ἕλληνες λεληθότως καὶ ἀναισθητῶς τὸ μέγα ἀγαθόν, ὑπὲρ οὗ ἐπὶ αἰῶνας ἐμφυλίας σπαράττονται καὶ ἀλληλομαχοῦσιν ἅπαντα νὰ ἔθνη, δίχως ν' ἀποκτήσωσιν, ἐξακολουθοῦσι δὲ διαρκῶς ἀλληλομαχοῦντα, εὐχονται δὲ ν' ἀποκτήσωσιν, ἀμυδρῶς δὲ ἐλπίζουσιν, οἱ δὲ πολιτικοὶ αὐτῶν φιλόσοφοι κατατρίβουσι τὴν σοφίαν αὐτῶν, ἀνευρίσκοντες κατὰ διάνοιαν θεραπείαν τοῦ κακοῦ, καὶ διδάσκοντες τὰ ἔθνη πῶς νὰ θεραπευθῶσι. Καὶ κατὰ τοῦτο, ὅπως καὶ κατὰ τινα ἄλλα περὶ ὧν προσεχῶς, ὁμοιάζομεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἄνθρωπον ἀμαθῶς ὑγιᾶ, ἀγνοοῦντα τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὑγίαν, βλέποντα καὶ θαυμάζοντα εὐδαιμόνα σοφόν, σοφὸς περὶ τῆς θανατηφόρου αὐτοῦ ἀσθενείας ἰατροφιλοσοφούντα.

Διὰ τοῦτο οἱ Ἕλληνες ἡμεῖς θὰ εἴμεθα πάντοτε ἀπηλλαγμένοι τῆς θανατηφόρου νόσου τῶν ἄλλων ἔθνων.

Ἵπολειπόμενοι ἐκείνων ἐν ἄλλοις μέρεσι τοῦ πολιτισμοῦ μάλιστα τοῦ ὑλικῆς ὑπερτεροῦμεν ἐν αὐτῷ τῷ πολιτισμῷ οὐτινος κύριος ἀρμὸς καὶ κλειδίσις εἶναι ἡ

συμφωνία ἐκκλησίας καὶ πολιτείας πίστεως καὶ ἐπιστήμης. Ὅσοι δὲ ἡμῶν ἢ ἐπανερχόμενοι ἐκ τῆς Ἑσπερίας, καὶ ὄργωντες νὰ ἐπιδείξωσι τὴν σοφίαν, ἢ ἠντλησαν ἐκεῖ ἢ ὅσοι, μείναντες ἐνταῦθα, ἀμιλλῶνται νὰ ἀποδείξωσιν, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἐνεφορήθησαν σοφίας εὐρωπαϊκῆς, φιλοτιμοῦνται νὰ φωτίσωσιν ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας περὶ τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων (ὡς ὀνομάζονται τὰ τοιαῦτα ἐν Εὐρώπῃ) περὶ ἐκκλησίας καὶ πολιτείας, περὶ τάξεων κοινωνικῶν, περὶ κεφαλαίων καὶ ἐργασίας, καὶ προσφέρονται νὰ θεραπεύσωσι τοὺς δυστυχεῖς αὐτῶν ὁμοεθνεῖς ἀπὸ τῶν νοσημάτων τούτων, αὐτοὶ μὲν θεραπεύουσι τὰς ἰδίας ἀνάγκας καὶ τοὺς σκοπούς, διοριζόμενοι σοφοὶ ὁμοιάζουσι δὲ ἰατροῦς, προσπαθοῦντας νὰ ἐμβολιάσωσι ξενικὰς ἀσθενείας ἐν σώματι ὑγιᾶ, ἵνα μετὰ ταῦτα ἐπιδείξωσι τὴν σοφίαν αὐτῶν καὶ προκοπὴν θεραπεύοντες τὴν ἐμβολιασθεῖσαν νόσον, καὶ μὴ θεραπεύοντες αὐτήν.

Ἄλλα τὸ ὑγιᾶς γένος ἡμῶν ἄς ἀρκεῖται ἐν τῇ ὑγείᾳ αὐτοῦ καὶ ἄς εὐγνωμονῇ τῇ ἰερᾷ αὐτοῦ ἐκκλησίᾳ, εἰς ἣν ὀφείλει ταύτην τὴν ἀθάνατον αὐτοῦ ὑγίαν. Ἄς εὐγνωμονεῖ πάντοτε μὲν, μάλιστα ὅμως κατὰ τὴν ἐπέτειον ταύτην ἡμέραν τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος, ἥς ἦρωσ καὶ μάρτυς ὑπῆρξεν ἡ ἐκκλησία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

ΤΟ ΑΝΑΓΛΥΦΟΝ ΤΩΝ ΘΗΒΩΝ

Τὸ ἐσχάτως ἐν Θήβαις ἀνακαλυφθὲν νεκρικὸν ἄγαλμα, οὐτινος ἀπεικόνισιν σήμερον χάριν τῶν φιλαρχαίων ἀναγνωστῶν τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ δημοσιεύομεν, μετεκομίσθη πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἐθνικὸν Μοσεῖον καὶ κατετέθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἀναγλύφων. Περὶ τοῦ νεκρικοῦ τούτου μνημείου εὐλόγως ἐγένετο πολὺς λόγος ἐσχάτως, διότι ἀληθῶς εἶνε λόγῳ τέχνης ἐν τῶν σπανίων τοῦ εἶδους τούτου τῶν ἐν τῷ Μοσεῖῳ εὐρισκομένων μνημείων.

Ἡ παράστασις τοῦ εἰρημένου νεκρικοῦ ἀναγλύφου, ὡς φαίνεται καὶ ἐν τῇ εἰκόνι εἶνε ἀπλουστάτη. Παρίσταται γυναικεῖα τις μορφή περιβεβλημένη ποδῆρη χιτῶνα καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἕτερον ἱμάτιον ὅπερ καλύπτει τὸ ἄνω μόνον μέρος τοῦ σώματος. Αἱ πτυχαὶ τοῦ χιτῶνος καταπίπτουσι καθέτως πρὸς τὰ κάτω ἔχουσι δὲ σ, ἐδὸν τὴν αὐτὴν αὐστηρὰν διάταξιν ἣν δεικνύουσι καὶ αἱ πτυχαὶ τοῦ γνωστοῦ ἑλευσινιακοῦ ἀναγλύφου. Ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ φέρει ἡ μορφή αὐτῆς καρπὸν ροιᾶς. Ἐκ τοῦ τρόπου δὲ καθ' ὃν οἱ συνεχονται δάκτυλοι τῆς δεξιᾶς φαίνεται ὅτι καὶ διὰ ταύτης τῆς χειρὸς ἐκράτει ἄνθος ἢ τοιοῦτόν τι, ὅπερ ὅμως δὲν ἦτο πλαστικῶς ἀλλὰ διὰ γραφῆς μόνον δεδηλωμένον. Τοιοῦτον σχῆμα παρσάσεως εἶνε γνώριμον εἰς ἡμᾶς ἐκ τινων

ἄλλων ἀναγλύφων τοῦ Ἐθνικοῦ Μοσεῖου ἰδίᾳ δὲ ἐκ τιοῦτου τινὸς εὐρεθέντος ἐν Τράχωναις. Ἡ κόμη κατὰ ἀρχαίζοντά πως ἐτι τρόπον ἐσχηματισμένη καταπίπτει λυτὴ ἐπὶ τὰ νῶτα. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δὲ φέρει ἡ γυναικεῖα μορφή καὶ πύλον. Πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς παραστάσεως σφίεται καὶ ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή ΑΜΦΟΠΩ δηλοῦσα τὸ ὄνομα τῆς ἀπεικονιζομένης νεκρᾶς. Ἡ ἐργασία τοῦ μνημείου τούτου δὲν δεικνύει βεβαίως ἐπιμελεστάτην ἐκτέλεσιν τὸ ὅλον ὅμως τῆς παραστάσεως φέρει τὴν κοινὴν σφραγίδα ἣτις χαρακτηρίζει πάντα τὰ ἔργα τῶν χρόνων τῆς ἀκμῆς τῆς τέχνης. Ὁ τύπος τοῦ προσώπου, ἡ ἐργασία τῶν πτυχῶν καὶ τὸ καθόλου σχῆμα τῆς παραστάσεως μαρτυροῦσι ὅτι τὸ μνημεῖον τοῦτο εἶνε ἔργον τοῦ 5ου π. χ. αἰῶνος δυνάμενον ἴσως νὰ ἀναχθῆ μέχρι τῶν μέσων τοῦ αἰῶνος τούτου. Ἐπιβεβαιοῦται δὲ τοῦτο ὅχι μόνον ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐργασίας ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ γραφικοῦ χαρακτήρος τῆς ἐπιγραφῆς.

Σ. Δ. Ἐλλείπει χώρου δὲν ἠδυνήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Σοφούλη, παραθέτομεν δὲ τὰς ἄνω ὀλίγας σημειώσεις.

ΙΑΒΑΙ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΩΣΙΣ

Φιλαρέσκεια καλεῖται ἡ τέχνη τοῦ βαδίζειν ἐπὶ τῶν ὀρίων τῆς αἰδοῦς καὶ μὴ υπερβαίνειν ταῦτα.

Ἡ ἐφημερίς εἶνε ἄμβων ἐκ τοῦ ὁποίου προσήλυτοι μόνον καταχοῦνται.

Ἡ εὐτυχία ὁμοιάζει τὸν γελόντα ἐκεῖνον οἰκίσκον τοῦ ὁποίου ἡ στέγη εἶνε κεκαλυμμένη ὑπὸ δροσερᾶς χλόης καὶ ἠνθισμένης ἱριδος· μακροθεν μόνον ὀφείλει τις νὰ βλέπῃ αὐτὸν· εἰσερχόμενος χάνει πᾶσαν μαγίαν!

Alphonse Karr.

Ὅστις μὲ θεωρίας βασανίζεται, εἶνε ὡς ζῶον, ὅπερ πνεῦμα πονηρὸν συμπεριστρέφει εἰς ἀγρὸν κατάξηρον, ἐνῶ χλοάζει ἢ βοσκῆ δόλογρα.

(Γκαίτε μεταφρ. Προβελεγγίου)

Πρᾶγμα περιέργων! ποῦ βλέπουσιν οἱ ἄνθρωποι τὴν εὐτυχίαν ἧς ἡμεῖς στερούμεθα; (Βασίλισσα τῆς Ῥουμανίας).

Αἱ λευκαὶ τρίχες ὁμοιάζουσι τὸν λευκὸν ἄφρον τὸν καλύπτοντα τὴν θάλασσαν μετὰ τὴν τρικυμίαν. (Βασίλισσα Ῥουμανίας.)

Ἐμπιστεύεσθε τοὺς ἀνθρώπους ὅσον καὶ τὸν καιρὸν... καὶ λαμβάνετε πάντοτε μεθ' ἡμῶν τὸ ἀλεξιβροχὸν σας.

Χάρις καλεῖται ἡ ἐξωτερικεὺς τῆς ἐσωτερικῆς ἁρμονίας.